

Museet – et offer

Myndighetenes opptreden i prosessen rundt flytting av Munch-museet er vandalisme.

«Noen» har bestemt at Munch-museet skal flyttes fra Tøyen til Bjørvika, til et planlagt nybygg ved navn Lambda. Etter tegningene å dømme blir det et spøkelse så stygt at det halve kunne vært nok. Hovedproblemet er likevel ikke det estetiske, men hele prosjektets meningsløshet. Det har vært en prosess som ruller frem lik et føreløst tog som er kommet i drift.

DEBATTEN

Odd Gunnar Skagestad, skribent og samfunnsdebattant

museet skulle få lov til å bli værende på Tøyen.

Men den 28. mai 2008 la daværende kulturminister Trond Giske sammen med daværende byrådsleder Erling Lae og hovedstadens kulturbyråd Torger Ødegaard frem sin oppsiktsvekkende «kulturkabal» for lokalisering av en rekke av byens og landets kulturinstitusjoner, hvorav blant annet Munch-museet skulle

havne i Bjørvika. Nok en gang skulle Munch bli en kateball og kulturpolitisk alibi for klåfingrede og historieløse operatørers fengelige forsett om å fylle igjen byrommene nede ved vannkanten

med kostbar bygningsmasse. Og fanden spare, her skal milliardene rulle! Slik det ser ut i skrivende stund, blir resultatet at Edvard Munchs skaperverk for fremtiden skal stilles til skue i en fjorten etasjers gapestokk i et godt og ugjestmildt nærmiljø.

Ideell beliggenhet

Vi har vært vitne til et selsomt skuespill, iscenesatt for å håndtere spørsmålet om Munch-museets lokalisering.

Dét spørsmålet burde aldri vært stilt – svaret har vært gitt helt siden museet kom på plass i 1963. En verdifull tilvekst til vårt urbane kulturlandskap, med plass nok til utvidelses-, eller ombyggingbehov. Beliggenheten ble tilnærmet

ideell da T-banen ble satt i drift i 1966. Med nærheten til de naturvitenskapelige museene i og ved Tøyen-parken, er Munch-museet en del av en «kulturklynge» som har beriket hele bydelen.

Godt nok, skulle man tro – for Edvard Munch og hans verker så vel som for byen og dens borgere!

MUNCH-MUSEET

● I 2008 gikk bystyret inn for at Munch-museet og Stenersen-museet skal samlokaliseres i nytt bygg i Bjørvika. Utkastet møtte sterk kritikk.

● Bystyret tar sikte på å sluttbehandle saken med reguleringsplan sommeren 2011 med byggestart samme høst.

Kateball

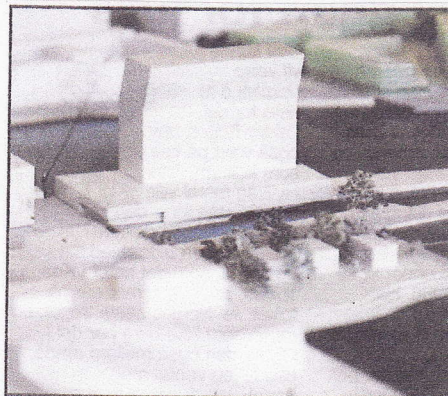
Likevel har sterke krefter gjennom de siste 20 år ivret uopphørlig for kravet om at Munch-museet må flyttes. Noen fornuftig hensikt har vært vanskelig å spore. I mange år ble kravet grunnlagt med et angivelig presserende behov for å fylle opp Vestbane-tomten med nybygg og ny virksomhet, etter at den gamle jernbanestasjonen ble nedlagt på slutten av 1980-tallet. Dette ble til slutt for dumt, og i november 2005 vedtok bystyret å skrinlegge planene om flytting. Dermed trodde vi flyttespøkelset var avlivet for godt og at Munch-

Omkamp er mulig!

Hvordan denne prosessen har fått utvikle seg i de kommunale irrganger, er en gåte. Det som skjer, kommer i alle fall ikke som følge av noe folkekrav. Noen må likevel ha tenkt at dersom byen først skal skjemme seg ut, så kan man like godt gjøre det til gagns. Fortellingen om Lambda er en saga så utrolig at det fortsatt er vanskelig å forestille seg at den kan bli realisert. Men dét er øyensynlig meningen.

Byrådsleder Stian Berger Røslund er ikke arkitekt, monstret er ikke hans skaperverk. Men Røslund & Co. tror øyensynlig at fordi noe «er blitt bestemt», kan det ikke omgjøres. Vet de ikke at omkamp nettopp er demokratiets vesen? For de mange av oss som faktisk er litt glad i denne rare byen vår, kan våre ansvarlige myndigheters opptreden i denne saken vanskelig fremstå som annet enn halsløs vandalisme.

Debatt VG

LAMBDA: Vinnerutkastet til det nye Munch og Stenersen-museet er tegnet av spanske Herberos Arquitecto, og har fått navnet Lambda. Her byggemodell som viser det nye museets beliggenhet i Oslo.

Foto: Scanpix

Museet – et offer

Myndighetenes opptreden i prosessen rundt flytting av Munch-museet er vandalisme.

«Noen» har bestemt at Munch-museet skal flyttes fra Tøyen til Bjørvika, til et planlagt nybygg ved navn Lambda. Etter tegningene å dømme blir det et spøkelse så stygt at det halve kunne vært nok. Hovedproblemet er likevel ikke det estetiske, men hele prosjektets meningsløshet. Det har vært en prosess som ruller frem lik et føreløst tog som er kommet i drift.

DEBATTEN

Odd Gunnar Skagestad, skribent og samfunnsdebattant

museet skulle få lov til å bli værende på Tøyen.

Men den 28. mai 2008 la daværende kulturminister Trond Giske sammen med daværende byrådsleder Erling Lae og hovedstadens kulturbyråd Torger Ødegaard frem sin oppsiktsvekkende «kulturkabal» for lokalisering av en rekke av byens og landets kulturinstitusjoner, hvorav blant annet Munch-museet skulle havne i Bjørvika. Nok en

gang skulle Munch bli en kasteball og kulturpolitisk alibi for klåfingrede og historieløse operatørs forfengelige forsett om å fylle igjen byrommene nede ved vannkanten

med kostbar bygningsmasse. Og fanden spare, her skal milliardene rulle! Slik det ser ut i skrivende stund, blir resultatet at Edvard Munchs skaperverk for fremtiden skal stilles til skue i en fjorten etasjers gapestokk i et goldt og ugjestmildt nærmiljø.

Ideell beliggenhet

Vi har vært vitne til et selsomt skuespill, iscenesatt for å håndtere spørsmålet om Munch-museets lokalisering. Det spørsmålet burde aldri vært stilt – svaret har vært gitt helt siden museet kom på plass i 1963. En verdifull tilvekst til vårt urbane kulturlandskap, med plass nok til utvidelses-, eller ombyggingbehov. Beliggenheten ble tilnærmet

ideell da T-banen ble satt i drift i 1966. Med nærheten til de naturvitenskapelige museene i og ved Tøyen-parken, er Munch-museet en del av en «kulturdyng» som har beriket hele bydelen.

Godt nok, skulle man tro – for Edvard Munch og hans verker så vel som for byen og dens borgere!

Kasteball

Likevel har sterke krefter gjennom de siste 20 år ivret uopphørlig for kravet om at Munch-museet må flyttes. Noen fornuftig hensikt har vært vanskelig å spore. I mange år ble kravet grunnlagt med et angivelig presserende behov for å fylle opp Vestbane-tomten med nybygg og ny virksomhet, etter at den gamle jernbanestasjonen ble nedlagt på slutten av 1980-tallet. Dette ble til slutt for dumt, og i november 2005 vedtok bystyret å skrinlegge planene om flytting. Dermed trodde vi flyttespøkelset var avlivet for godt og at Munch-

MUNCH-MUSEET

● I 2008 gikk bystyret inn for at Munch-museet og Stenersen-museet skal samlokaliseres i nytt bygg i Bjørvika. Utkastet møtte sterk kritikk.

● Bystyret tar sikte på å sluttbehandle saken med reguleringsplan sommeren 2011 med byggestart samme høst.

Omkamp er mulig!

Hvordan denne prosessen har fått utvikle seg i de kommunale irrganger, er en gåte. Det som skjer, kommer i alle fall ikke som følge av noe folkekrav. Noen må likevel ha tenkt at dersom byen først skal skjemme seg ut, så kan man like godt gjøre det til gagns. Fortellingen om Lambda er en saga så utrolig at det fortsatt er vanskelig å forestille seg at den kan bli realisert. Men dét er øyensynlig meningen.

Byrådsleder Stian Berger Røslund er ikke arkitekt, monstret er ikke hans skaperverk. Men Røslund & Co. tror øyensynlig at fordi noe «er blitt bestemt», kan det ikke omgjøres. Vet de ikke at omkamp nettopp er demokratiets vesen? For de mange av oss som faktisk er litt glad i denne rare byen vår, kan våre ansvarlige myndigheters opptreden i denne saken vanskelig fremstå som annet enn halsløs vandalisme.